

بحران در کابینه نتانیاهاو

در پی بحران در ائتلاف کابینه رژیم اشغالگر، رئیس اپوزیسیون رژیم صهیونیستی از آمادگی خود برای توافق با شخصی نخست‌وزیر این رژیم برسر برگزاری انتخابات زودهنگام خبر داد. «یائیر لاپید» رئیس اپوزیسیون رژیم صهیونیستی اعلام کرد که آماده است با «بنیامین نتانیاهاو» نخست‌وزیر این رژیم بر سر برگزاری انتخابات زودهنگام توافق کند. لاپید در مصاحبه‌ای با روزنامه «یدیعوت آحارونوت» گفت: برای دستیابی به توافق تبادل آسرا، آماده‌ام با نتانیاهاو در یک اتاق بنشینم و بر سر موعد انتخابات توافق کنم. این اظهارات پس از آن بیان شد که ۲ حزب چریدی «دیگل هتورا» (چریدی‌های اشکنازی) و «اگودات یسرائیل» تصمیم به خروج از ائتلاف کابینه نتانیاهاو گرفتند. ائتلاف کابینه رژیم صهیونیستی پس از خروج رسمی دو حزب چریدی و تصمیم حزب شاس برای خروج از آن طی روزهای آتی با بحران مواجه شده و احتمال فروپاشی آن قوت گرفته است؛ چراکه در صورت نهایی شدن تصمیم حزب شاس ائتلاف کابینه اکثریت کنتست را از دست خواهد داد.

ترامپ را جدی می‌گیریم

سخنگوی کرملین گفت که مسکو اظهارات جدید دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا را بسیار جدی می‌داند. روز دوشنبه، ترامپ گفت که اگر در ۵۰ روز آینده توافقی در مورد درگیری اوکراین حاصل نشود، واشنگتن ۱۰۰ درصد تعرفه بر کالاهای روسی و تحریم‌های ثانویه بر کشورهای که نفت روسیه را خریداری می‌کنند، اعمال خواهد کرد. او همچنین گفت که ایالات متحده سلاح‌هایی از جمله سامانه‌های دفاع هوایی پاتریوت را به اوکراین عرضه خواهد کرد و کشورهای اروپایی تمام هزینه‌ها را پوشش خواهند داد. دبیمتری پسکوف، سخنگوی کرملین به خبرنگاران گفت: «اظهارات رئیس‌جمهور آمریکا بسیار جدی است، چیزی در آنها شخصاً خطاب به رئیس‌جمهور [روسیه]، [ولادیمیر] پوتین است. ما مطمئن‌آ برای تحلیل آنچه در واشنگتن گفته شده به زمان نیاز داریم.» سخنگوی کرملین افزود: پوتین در صورت لزوم در مورد اظهارات جدید ترامپ اظهار نظر خواهد کرد.

اعتراض نیچروان بارزانی

رئیس اقلیم کردستان عراق حملات پهلادی به مناطق مختلف این اقلیم را محکوم و اعلام کرد: این حملات، ثبات، سروری و حاکمیت کشور عراق و سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را مورد تهدید قرار می‌دهد. «نیچروان بارزانی»، رئیس اقلیم کردستان عراق در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: به شدت، حملات پهلادی به زیرساخت‌ها و مناطق مختلف در اقلیم کردستان را محکوم می‌کنیم که در این چارچوب: دیروز و امروز، میداین نفتی در مناطق خورماله و سرتگ را مورد تهاجم خود قرار دادند. در ادامه این اطلاعیه آمده است: ضروری است که حکومت فدرال عراق، هر گونه راهکار فوری و ضروری در این زمینه برای جلوگیری از تکرار این تهاجم‌ها اتخاذ کند و نسبت به شناسایی مهاجمان اقدام کرده و آنها را مجازات نماید. بارزانی تاکید کرد: این حملات، ثبات، سروری و حاکمیت کشور و سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی را مورد تهدید قرار می‌دهد.

رنگ‌ترین تهدید؟

ده‌را چگونه می‌بینند؟

با ارزیابی‌های جو بایدن در سال ۲۰۲۴، امتیازات ترامپ در ۱۳ کشور پایین‌تر، در ۶ کشور بالاتر و در ۵ کشور بدون تفاوت معنادار است. این نشان می‌دهد که به‌طور کلی، جهان بایدن را به ترامپ ترجیح می‌دهد است. یک روند جالب در چهار کشور کلیدی اروپا (فرانسه، آلمان، اسپانیا و بریتانیا) مشاهده می‌شود. اگرچه مردم این کشورها امروز به ترامپ کمتر از بایدن در سال گذشته اعتماد دارند، اما میزان اعتمادشان به او نسبت به دور اول ریاست‌جمهوری اش (۲۰۱۷-۲۰۲۱) اندکی افزایش یافته است. این می‌تواند نشانگر آن باشد که یابری سیاست‌های او پذیرفته‌تر شده، یا جهان به نوعی به سبک رهبری او «عادت» کرده است.

▼ اروپا متحد علیه روسیه

اگر در قاره آمریکا نگاه‌ها به ایالات متحده معطوف است، در اروپا تقریباً یک اجماع عمومی بر سر تهدید اصلی وجود دارد: روسیه.

تهاجم به اوکراین و سیاست‌های تهاجمی مسکو، نگرانی‌های امنیتی دوران جنگ سرد را در این قاره دوباره زنده کرده است. در ۸ کشور از ۱۰ کشور اروپایی مورد بررسی، روسیه به عنوان اصلی‌ترین تهدید شناخته می‌شود.

در کشورهایی چون آلمان، هلند، لهستان و سوئد، اکثریت جمعیت (حدود نیمی از بزرگسالان یا بیشتر) روسیه را بزرگ‌ترین خطر برای کشور خود قلمداد می‌کنند. این نگرانی در کشورهایی که از نظر جغرافیایی به روسیه نزدیک‌ترند یا در حافظه جمعی آن‌ها خاطرات تلخی از سلطه شوروی ثبت شده، به مراتب شدیدتر است.

با این حال، این اجماع مطلق نیست و شکاف‌های سیاسی داخلی در نحوه نگرش به روسیه تأثیرگذار است. حامیان احزاب راست‌گرای پوپولیست در برخی کشورهای اروپایی، به مراتب کمتر از سایر شهروندان، روسیه را یک تهدید می‌دانند.

به عنوان نمونه، در مجارستان، تنها ۱۱٪ از حامیان حزب حاکم «فیدس» روسیه را تهدید می‌دانند، در حالی که این رقم در میان سایر مردم ۵۲٪ است. در آلمان، این شکاف بین حامیان حزب «آلترناتیو برای آلمان» (۳۱٪) و غیرحامیان (۶۷٪) نیز کاملاً مشهود است. الگوهای مشابهی در هلند (حامیان حزب برای آزادی) و ایتالیا (حامیان حزب لیگ) نیز دیده می‌شود. نکته جالب آن است که با وجود این نگرش، تقریباً هیچ‌یک از حامیان این احزاب، روسیه را یک «متحد» نمی‌دانند. یونان یک استثنای بزرگ در اروپاست؛ تنها ۳٪ از یونانی‌ها روسیه را تهدید می‌دانند و در عوض، اکثریت قاطع (۷۴٪) همسایه خود، ترکیه را تهدید اصلی معرفی می‌کنند. این امر ریشه در تنش‌های تاریخی و بلندمدت دو کشور دارد. در مجارستان و لهستان، که هم‌مرز با اوکراین هستند، پس از روسیه، نام اوکراین به عنوان دومین تهدید مطرح می‌شود. این دیدگاه به‌ویژه در میان حامیان حزب فیدس در مجارستان قوی است؛ آن‌ها چهار برابر بیشتر از آنکه روسیه را تهدید بدانند، اوکراین را تهدید می‌شمارند (۴۵٪ در مقابل ۱۱٪).

در ایالات متحده، نگاه به چین به شدت تحت تأثیر خطوط حزبی است. جمهوری خواهان با قاطعیت (۵۸٪)، چین را تهدید اصلی می‌دانند. در مقابل، دموکرات‌ها، روسیه (۳۹٪) تهدید بزرگ‌تری نسبت به بزرگ‌تری نسبت به چین (۲۸٪) محسوب می‌شود. این نگاه در میان طرفداران هر دو حزب به عنوان تهدید اصلی شناخته می‌شد. به نظر می‌رسد جنگ اوکراین، تمرکز دموکرات‌ها را از یکن به مسکو منتقل کرده، در حالی که تمرکز جمهوری خواهان بر رقابت استراتژیک با چین ثابت مانده است. نگاه به چین نیز مانند نگاه به آمریکا، در طول زمان ثابت نبوده است. از سال ۲۰۱۹، سهم مردمی که در هند، چین را بزرگ‌ترین تهدید می‌دانند، ۱۶ درصد افزایش یافته است. اما در کانادا، این روند معکوس بوده و نگاه به چین به عنوان تهدید اصلی، ۱۵ درصد کاهش یافته و جای خود را به ایالات متحده داده است.

در ترکیه، یک دگرگونی دراماتیک رخ داده است. در حالی که در سال ۲۰۱۹، آمریکا تهدید اصلی بود، اکنون ۴۳٪ از مردم ترکیه، اسرائیل را بزرگ‌ترین تهدید می‌دانند؛ افزایشی چشمگیر نسبت به آمار ۱۰٪ در سال ۲۰۱۹. این تغییر شدید، بازتابی از تنش‌های دیپلماتیک اخیر و تأثیر جنگ غزه بر افکار عمومی این کشور مسلمان است. این آمار احتمالاً پس از پایان نظرسنجی و حمله نظامی اسرائیل و ایالات متحده به ایران تغییر زیادی کرده و نگرانی‌ها از اسرائیل و تهدید ناشی از این رژیم افزایش یافته است.

▼ نگرانی آسیایی‌ها

در منطقه آسیا-اقیانوسیه و ایالات متحده، این چین است که به عنوان چالش و تهدید اصلی شناخته می‌شود. قدرت‌گیری سریع اقتصادی و نظامی پکن، محاسبات استراتژیک را در دوسوی اقیانوس آرام تغییر داده است. حدود نیمی از بزرگسالان در استرالیا و ژاپن، چین را بزرگ‌ترین تهدید برای کشور خود می‌دانند. در آمریکا نیز چین با ۴۲٪ آرا، در صدر فهرست تهدیدها قرار گرفته است. این نگرانی‌ها در هند (پس از پاکستان) و کره جنوبی (پس از کره شمالی) نیز به عنوان دومین تهدید بزرگ مطرح است و نشان‌دهنده یک اضطراب منطقه‌ای گسترده در مورد نیت پکن است. در ایالات متحده، نگاه به چین به شدت تحت تأثیر خطوط حزبی است. جمهوری خواهان با قاطعیت (۵۸٪)، چین را تهدید اصلی می‌دانند. در مقابل، در میان دموکرات‌ها، روسیه (۳۹٪) تهدید بزرگ‌تری نسبت به چین (۲۸٪) محسوب می‌شود. این نگاه در میان دموکرات‌ها یک تغییر قابل توجه نسبت به سال ۲۰۲۳ را نشان می‌دهد، زمانی که چین در میان طرفداران هر دو حزب به عنوان تهدید اصلی شناخته می‌شد. به نظر می‌رسد جنگ اوکراین، تمرکز دموکرات‌ها را از یکن به مسکو منتقل کرده، در حالی که تمرکز جمهوری خواهان بر رقابت استراتژیک با چین ثابت مانده است. نگاه به چین نیز مانند نگاه به آمریکا، در طول زمان ثابت نبوده است. از سال ۲۰۱۹، سهم مردمی که در هند، چین را بزرگ‌ترین تهدید می‌دانند، ۱۶ درصد افزایش یافته است. اما در کانادا، این روند معکوس بوده و نگاه به چین به عنوان تهدید اصلی، ۱۵ درصد کاهش یافته و جای خود را به ایالات متحده داده است.

▼ خاور میانه تحت تأثیر تنش‌ها

این نظرسنجی همچنین به خوبی نشان می‌دهد که چگونه مناقشات منطقه‌ای می‌توانند درک عمومی از تهدید را کاملاً تحت الشعاع قرار دهند. اسرائیل یک نمونه منحصربه‌فرد است. در سرزمین‌های اشغالی، تقریباً هیچ‌کس آمریکا، روسیه یا چین را تهدید نمی‌داند. در عوض، تمرکز کامل بر روی تهدیدهای منطقه‌ای است؛ ۵۲٪ ایران را بزرگ‌ترین تهدید و ۱۷٪ حماس را تهدید اصلی می‌دانند. این یافته‌ها که در زمان آتش‌بس موقت میان اسرائیل و حماس جمع‌آوری شده، عمق نگرانی امنیتی اسرائیل از محور مقاومت را نشان می‌دهد. در ترکیه، یک دگرگونی دراماتیک رخ داده است. در حالی که در سال ۲۰۱۹، آمریکا تهدید اصلی بود، اکنون ۴۳٪ از مردم ترکیه، اسرائیل را بزرگ‌ترین تهدید می‌دانند؛ افزایشی چشمگیر نسبت به آمار ۱۰٪ در سال ۲۰۱۹. این تغییر شدید، بازتابی از تنش‌های دیپلماتیک اخیر و تأثیر جنگ غزه بر افکار عمومی این کشور مسلمان است. این آمار احتمالاً پس از پایان نظرسنجی و حمله نظامی اسرائیل و ایالات متحده به ایران تغییر زیادی کرده و نگرانی‌ها از اسرائیل و تهدید ناشی از این رژیم افزایش یافته است.